

[Udenrigsministeren.]

De Forenede Staters regering erklærede sig under forhandlingerne om betalingsunionen villig til af Marshallbevillingerne for indværende år at stille betydelige beløb til rådighed for unionen. Man opnåede således tilsagn om, at 350 mill. dollars vil blive indskudt i unionen som kapital. Det er nødvendigt, at unionen har en arbejdskapital, fordi debitorlandenes indbetalinger i guld som nævnt ikke foregår i samme takt som udbetalingerne i guld til kreditorlandene, således at den situation vil kunne opstå, at unionens forpligtelser til guldbetalinger i en vis periode overstiger debitorlandenes indbetalinger i guld.

Yderligere erklærede man sig fra amerikansk side villig til at etablere de såkaldte udgangspositioner eller „initial positions“, hvorved der som lån eller gave ydedes visse debitorlande en særlig kredit, der skal opbruges, førend landets egentlige kvote hos betalingsunionen belastes. En sådan „initial position“ blev som gave tildelt Østrig, Grækenland, Island og Holland; Norge modtog en „initial position“, der for $\frac{5}{6}$ vedkommende var gave og $\frac{1}{6}$ vedkommende lån, medens Tyrkiet modtog en „initial position“ udelukkende som lån. Størrelsen af disse tildelinger varierede fra 4 mill. dollars til Island til 115 mill. dollars for Grækenlands vedkommende. Omvendt måtte Belgien, England og Sverige forpligte sig til at stille visse beløb til rådighed for unionen i forhold til den direkte Marshallhjælp, de måtte modtage i indværende år. Sverige skal således yde et beløb svarende til hele sin Marshalltildeling, Belgien for halvdelen af tildelingen og England højst 150 mill. dollars.

Disse udgangspositioner er foreløbig fastsat for tiden fra 1. juli 1950 til udgangen af juni 1951. Det er muligt, at nye positioner vil blive fastsat for det kommende år, men afgørelsen herom, der træffes af De Forenede Staters regering, foreligger endnu ikke.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, forsøgte Danmark at få tildelt en udgangsposition på lige fod med de andre debitorlande, men den amerikanske Marshalladministration, der har den endelige afgørelse i spørgsmålet, mente ikke på det daværende tidspunkt at kunne imødekomme det danske ønske.

Endelig har De Forenede Stater stillet 100 mill. dollars til rådighed for en særlig hjælpefond, hvoraf der efter den amerikanske Marshalladministrations skøn på OEECs anbefaling kan ydes særlig bistand

til lande, der ikke er i stand til at udrede de fornødne guldbetalinger til unionen.

Efter denne gennemgang af den nye betalingsordnings principper skal jeg give en kort oversigt over overenskomstens indhold, idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der er knyttet til forslaget.

Den europæiske betalingsunion omfatter samtlige de i OEEC deltagende lande. Det fastslås, at medlemslandenes indbyrdes betalingsmellemværender i fremtiden periodisk skal udlignes gennem betalingsunionen. Medens de bilaterale betalingsaftaler formelt bibeholdes, ophører den hidtidige afregning af gæld mellem landene to og to og erstattes med en afregning mellem det enkelte land og betalingsunionen. Betalingerne fortsætter altså som hidtil mellem landene, men kreditgrænserne i de bilaterale forhold bortfalder, og al udligning af gæld og tilgodehavender foregår samlet over unionen indenfor de kvoter og efter de regler, jeg tidligere har beskrevet.

Der er ved denne ordning skabt fuld ombyttelighed mellem de deltagende landes valutaer, og det er ikke længere af betalingsmæssige grunde nødvendigt at sørge for ligevægt i betalingsforholdet overfor hvert enkelt land. Da alle OEEC-landene er deltagere i betalingsunionen, bortfalder desuden den betalingsmæssige begrundelse for at diskriminere overfor indførslen fra bestemte lande. Sondringen mellem hård og blød valuta indenfor medlemslandenes kredse er med andre ord ophørt med at eksistere.

Hvad særlig angår anvendelsen af sterling, er forholdet det, at betalingsunionen på ingen måde indskrænker Danmarks mulighed for at anvende sterling til betaling udenfor medlemslandenes kredse; hvilke muligheder Danmark i så henseende måtte have, kommer an på de til enhver tid bestående aftaler med England. Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, har Danmark i tilslutning til undertegnelsen af overenskomsten om betalingsunionen indgået en ny betalingsaftale med England, hvorved Danmark har opnået en noget videre adgang til anvendelse af sterling. De sterlingbetalinger, som Danmark foretager udenfor betalingsunionens kredse, bliver debiteret vor kvote hos unionen.

De enkelte landes stilling overfor unionen opgøres månedsvis, og eventuelle guldbetalinger er straks forfaldne. Der skal betales 2 pct. rente af gæld, der henstår indtil 12 måneder, og $2\frac{1}{4}$ pct. af gæld, der henstår indtil 24 måneder. Herudover